№ 19 ქართული ლეგიონის ყოველ-კვირეული გაზეთი 25 ოქტომბერი 1942 წ.

სტალინის ახალი ბრძანება

„ერთმართველობა“ წითელ არმიაში

საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა 1942 წლის 9 ოქტომბერს დაადგინა:

1. დამყარდეს წითელ არმიაში სრული ერთმმართველობა ყოველმხრივ სამხედრო ნაწილების საბრძოლო და პოლიტიკური მომზადების დარგში, მათ შენაერთებში და წითელ არმიის დაწესებულებებში.

2. გაუქმდეს შენაერთებში, ნაწილებში, შტაბებში, სამხედრო სასწავლებლებში თავდაცვის სახალხო კომისართა ცენტრალურსა და მთავარს სამართველოში სამხედრო კომისართა ინსტიტუტი, დანაყოფებში—პოლიტიკური ხელმძღვანელთა ინსტიტუტი.

3. შემოღებული იქნეს ნაწილებში, შტაბებში და ა. შ. მეთაურთა მოადგილეების ინსტიტუტი პოლიტიკურ დარგში.

4. გაძლიერდეს სამხედრო დარგში ყველაზე უფრო მომზადებულს, თანამედროვე ომში გამოცდილება მიღებულს სამხედრო კომისრების და პოლიტიკურ ხელმძღვანელთა მუშაკების გადაყვანა მეთაურთა თანამდებობაზე.

5. დაწესდეს მეთაურთა მოადგილეებისათვის პოლიტიკურ დარგში და ყველა დანარჩენ პოლიტიკურ მუშაკებისათვის, წითელი არმიის მეთაურებისათვის საერთო სამხედრო სახელწოდებანი და განმასხვავებელი ნიშნები.

თანახმად საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს 1942 წლის 9 ოქტომბრის დადგენილებისა ერთმმართველობისა და სამხედრო კომისართა ინსტიტუტების გაუქმების დაწესებით წითელ არმიაში, თავდაცვის სახალხო კომისარმა ბრძანა:

1. განთავისუფლდნენ თანამდებობისაგან ნაწილთა კომისრები, შენაერთებში, შტაბებში, სამხედრო სასწავლებლებში და ა. შ. და აგრეთვე დანაყოფების, პოლიტხელები და დაინიშნონ ისინი შეფარდებით მეთაურთა თანაშემწეებად პოლტიკურ დარგში.

2. ფრონტისა და არმიის სამხედრო საბჭოებმა მიანიჭონ ერთი თვის ვადაში პოლიტიკურს მუშაკებს სამხედრო მეთაურთა სახელწოდებანი მათთვის მინდობილს უფლებათა ფარგლებში. ფრონტისა და არმიის სამხედრო საბჭოებმა წარმოადგინონ არა უგვიანეს ა. წ. 15 ნოემბრისა თავდაცვის სახალხო კომისარიატში მასალები პოლიტიკურ მუშაკებისა, სამხედრო მეთაურთა სახელწოდების მინიჭებისათვის, დაწყებული უფროსს ბატალიონის კომისრიდან და ზევით.

შემდეგ ბრძანებაში ნათქვამია, 20 ოქტომბრისათვის ორთვიანი საფრონტო კურსების ჩამოყალიბების შესახებ ასეულის მეთაურებისათვის, თვითეულში 150-250 კაცის რაოდენობით. აგრეთვე კურსები, ისინიც ორთვიანი, 200 ლეგიონის და 600 ათასეულის მეთაურთა მომზადებისათვის.

ახეთია შიშველი ფაქტები. ეგზომ საინტერესო მოტივებია, ყოველს შემთხვევაში ოფიციალურნი, რომლის მიხედვითაც მიღებულია ეს გადაწყვეტილება. მოსკოვის „პრავდა“ სწერს, რომ „კომისართა სისტემა შემოღებული სამოქალაქო ომისპერიოდში, წარმოიშვა მეთაურთა კადრის უნდობლობის ნიადაგზე. ეხლანდელს ომში, მტერთან ბრძოლაში წითელი არმიის მეთაურებმა დაამტკიცეს თავისი ერთგულება სამშობლოსადმი, შეიძინეს მნიშვნელოვანი გამოცდილება, გაიზარდნენ და განმტკიცდნენ სამხედრო და პოლიტიკური მომზადების მხრივ, სამხედრო კომისრებმა და პოლიტმუშაკებმა აამაღლეს თავისი სამხედრო ცოდნა, შეიძინეს თანამედროვე ომის მდიდარი გამოცდილება. ნაწილი მათგანი გადაყვანილია მეთაურთა თანამდებობაზე, მრავალი სხვანი კი შეიძლება გამოყენებული იქნენ მეთაურთა თანამდებობაზე, ან სასწრაფოდ, ანდა დაინიშნონ სათანადო სამხედრო მომზადების შემდეგ“.

რა გამოდის აქედან? უპირველეს ყოვლისა, ყურადღებას იპყრობს ის გარემოება, რომ განთავისუფლებულნი პოლიტხელები და კომისრები დაუყონებლივ ინიშნებიან მეთაურთა მოადგილეებად პოლიტიკურ დარგში: „არ მომკვდარა დანიელა, იარამ მოსპოო“. რომ პოლიტხელებმა მატერიალური დანაკლისი არ განიცადონ, ისინი ახალ თანამდებობაზე ძველი ჯამაგირით უზრუნველჰყვეს.

მეორე, რაც იპყრობს ყურადღებას, მოკლე ვადიანი კურსების დაარსება მეთაურთა თანამდებობაზე დანიშვნისათვის. ამ კურსებზე ორს თვეში გამოაცხობენ 200 ლეგიონის მეთაურს, 600 ათასეულის მეთაურს. რა ფასი ექნება ასეთ მეთაურებს!—ყველასათვის გასაგებია. ფეხოსანს და ცხენოსანს ნაწილებში კიდევ არაფერია. თანამედროვე ომის პირობებში მრავალი წლის პრაქტიკის მქონე პოლიტხელი კიდევ შეიძლება გაიწაფოს მეთაურობის ელემენტარულ წესებში. რაც შეეხება ტექნიკურ ნაწილებს ან და არტილერიას, იქ ეს მხოლოდ სასაცილო იქნება.

მაგრამ განსაკუთრებით მრავალმნიშვნელოვანია მესამე გარემოება—დაწესება მეთაურთა თანაშემწეებისა პოლიტიკურს დარგში და პოლიტიკურ მუშაკებისათვის წითელი არმიის მეთაურთა საერთო სახელწოდებანი და განმასხვავებელი ნიშნები.

თუ წინად ორ-მმართველობისას (მეთაური და კომისარი) არმიაში მათ შორის დაშორება იყო, პოლიტიკური დაწოლის თვალსაზრისით, ხოლო ეხლა ხელისუფლება პოლიტხელისა და კომისართა ხელში გადადის და არა მეთაურისა, როგორც ამაში უნდათ დაგვარწმუნონ სტალინის ერთგულმა გაზეთებმა. ეს 200 ლეგიონის მეთაური და 600 ათასეულის მეთაური ხომ იგივე კომისრებად დარჩებიან, მხოლოდ მეთაურის მუნდირს ჩაიცვამენ.

სტალინის ახალი ბრძანება შეიძლება და უნდა გავიგოთ მხოლოდ და მხოლოდ პოლიტხელთა და კომისართა გავლენის გაძლიერებით, ესე იგი მეხლისის ჩეკისტთა ახალი ტერორის გაძლიერებით.

284 ათასი ბრუტტო-ტონი...

გერმანიის წყალქვეშა ნავებმა კაპშტადტის წინ ჩასძირა ინგლისის სახალხო გემი „ოკარდეს“ 23 456 ბრ. ტონა წყალწყვით და კაპშტადტისა და ფრიტოუნის შუა კანადის სახალხო გემი „შერცოგინია ატოლსკაია“ 20 119 ბრ. ტონა წყალწყვით. ორთავე ეს გემები გაწესებული იყო ჯარების გადასაყვანად ეგვიპტეში და შუა აღმოსავლეთში. მოულოდნელი თავდასხმის შედეგად ნავთსადგურ კაპშტადტის წინ განადგურებული იქნა მტრის 12 სავაჭრო გემი 74 ათასი ბრ. ტონა წყალწყვით. ამავე რაიონში კიდევ განადგურებულია 2 გემი (17 425 ბრ. ტ.).

წყალქვეშა ნავების მეორე ჯგუფმა, მიუხედავად შემოდგომის ნისლისა, ატლანტიის ოკეანის ჩრდილო ნაწილში ჩასძირეს მოწინააღმდეგეთა 12 გემი 82 ათასი ბრ. ტონა წყალწყვით და დააზიანეს ორი. აფრიკის დასავლეთ სანაპიროებზე გერმანიის წყალქვეშა ნავებმა ინგლის - ამერიკის დასაყრდნობ ბაზა ტრიტოუნთან წმ. ლავრენტის უბეში და ჩრდილო ატლანტიკაში გაანადგურეს მტრის 12 გემი 67 ათასი ბრ. ტონა წყალწყვით.

გერმანიის წყალქვეშა ნავების მიერ ამ ბრძოლების დროს განადგურებული იქნა სულ 40 გემი 284 ათასი ბრ. ტონა წყალწყვით.

სტალინგრადში

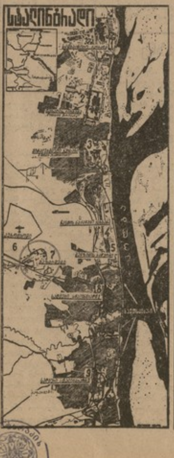

ტანკების ქალაქი ნანგრევებად იქცა

„ძერჟინსკის“ სახელობის ქარხანაში ბოლშევიკების დროს მუშაობდა 20 ათასი მუშა. თავისი სიდიდით სატრაქტორო ქარხანას მესამე ადგილი ეკავა მთელს საბჭოთა კავშირში. ქარხანა ბაზარზე უშვებდა ტრაქტორების წარმოების მხოლოდ მეოთხედს ნაწილს.

დაბოლოს იგი სავსებით გადიქცა საბჭოთა კავშირის ტანკების წარმოების სანიმუშო ქარხანად.

„ძერჟინსკის“ სახელობის ქარხნის მეზობელ ფაბრიკა-ქარხნებში მზადდებოდა სხვა და სხვა ნაწილები ტანკებისათვის, გამზადებულს ტანკებს აბარებდნენ წითელ არმიას.

სტალინგრადზე იერიშმა და საჰაერო ბრძოლებმა საბჭოთა კავშირის თავდაცვას დიდი ზიანი მიაყენა.

იერიში ვოლგაზე

ბოლშევიკების ცდა გერმანიის მოიერიშე ნაწილების შეჩერებისათვის, მანქანათმშენებლობის ქარხნის „წითელი ოქტომბრის“ დაკარგვის შემდეგ, უშედეგოდ დამთავრდა. გერმანიის ფეხოსანმა და სატანკო ნაწილებმა, რომელნიც ქუჩის სასტიკი ბრძოლებით გაიჭრნენ ვოლგაზე, იერიში მიიტანეს მდინარის ნაპირზე მდებარე აგურის ქარხანაზე.

აგრეთვე ჩრდილოეთით დიდმა მოიერიშე რაზმებმა მთლიანად გაარღვიეს სატრაქტორო ქარხნის გამაგრებული ტერიტორია და თავისი მოწინავე ნაწილებით მიუახლოვდნენ ვოლგას.

„ბელადო ბრძანე, ჩვენ შენ მოგყვებით“
(დოქტორ გებელსის სიტყვიდან)

18 ოქტომბერს მიუნხენში დოქტორ გებელსმა წარმოსთქვა ვრცელი სიტყვა, რომლის დასაწყისშიდაც მოაგონა ხალხს, რომ უკვე რამოდენიმე წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც იგი მიუნხენში სიტყვით გამოვიდა. ამ ხნის მანძილზე მსოფლიო საგრძნობლად შეიცვალა. რამდენიმე დიდი სახელმწიფო დაირღვა, მთელმა კონტინენტებმა სრულიად სხვა სახე მიიღეს. „მე კარგად ვიცი — განაგრძობს დოქტორი,— თუ რა მძიმე ზიანს აყენებს ომი ყველას. მაგრამ მე აგრეთვე ისიც ვიცი — და ეს ყველაზე მთავარია,— რომ დღეს დღეობით ჩვენს ხელთ არის ეს უკანასკნელი და ყველაზე დიდი კოზირი ჩვენი ნაციონალური ისტორიისა. ჩვენ ვიბრძვით ჩვენს ყოფაცხოვრებისათვის, თუ ჩვენ მოვიგებთ ამ ბრძოლას, ჩვენს წინაშე გაიხსნება მთელი მსოფლიო. მტრები გულახდილნი იყვნენ ჩვენდამი, გვემუქრებოდნენ ჩვენ „უარეს - ვერსალით“. ამიტომ უაზრობა იქნებოდა გველაპარაკნა გარჩევაზე პრუსიელთა და ბავარიელთა, ანდა საქსონელთა და შვაბთა შორის. ამჟამად ბრძოლაა არა იდეალებისათვის, არა ტახტისა და გვირგვინისათვის, ჩვენს უფლებებზე ცხოვრებისათვის, ჩვენს საარსებო ტერიტორიისათვის. ამიტომ ეხლანდელი ომი წარმოადგენს საერთო გერმანიის საქმეს.

უაზროა ინგლისელთა მტკიცება იმაზე, თითქოს ჩვენ მოგერიებაზე გადავედით. სინამდვილეში უკანასკნელ თვეში ჩვენ მოვსწყვიტეთ ბოლშევიკების არმიას მარცხენა ფრთა. ჩვენ გავბატონდით დნეპრზე დონზე და ბოლოს სტალინგრადის აღების შემდეგ, აგრეთვე ვიბატონებთ ვოლგაზეც. კავკასიის დაკავების შემდეგ ჩვენს განკარგულებაში იქნება უდიდესი ნავთის საბადოები ევროპაში, და ის ვისაც აქვს ხორბა-[illegible] ამასთანავე ჰყავს უძლეველი არმია მთელს მსოფლიოში, ცხადია ვიქნებით გამარჯვებულნი.

დროება მუშაობს იმათთვის, ვინც ჰფლობენ ტერიტორიისა და ნედლეულს.

მოკლე სიტყვით დოქტორი გებელსი შეეხო რა ამერიკის სამხედრო პროდუქციის ფანტასტიურს ციფრებს, სთქვა, ამ ციფრთა თამაშის მიზანია, დაანგრიოს გერმანელი ხალხის განწყობილება, და დაჰფაროს მოკავშირე დემოკრატიის პანიკური შიში.

„იგივე შიში — განაგრძო დოქტორ გებელსმა,— წარმოადგენს მიზეზს ინგლისელთა ტერორისტულ თავდასხმებისას. სასაცილოა ვიფიქროთ, რომ ინგლისს ამ გზით სურს არსებითი ზიანი მიაყენოს გერმანიის სამხედრო ძლიერებ-[illegible] ჩვენი ერისა.

მე ვთვლი ინგლისელთა მტკიცებას თავხედობად, რომ მათ შეუძლიათ აიტანონ ასეთი თავდასხმები, ჩვენ კი ვერ შევსძლებთ. ჩვენ, გერმანელები, ვმსჯელობთ სხვაგვარად; ჩვენი ხალხი გაუმკლავდება ასეთს თავდესხმებს. ბევრნი კითხულობენ, თუ რატომ ჩვენ არ ვახდენთ საპასუხო თავდასხმებს; პასუხი მეტად მარტივია: ჩვენი ყუმბარმზიდები ჯერ საჭირონი არიან სტალინგრადისა და [illegible] რძოთ ლაშქრობა კავკასიაზე, დავეუფლოთ ვოლგას და ვიბრძოლოთ ეგვიპტეში“.

დასავლეთისა და ჩრდილო - დასავლეთის ქალაქები ჩვენი ქვეყნისა, განიცდიან მძიმე საჰაერო თავდასხმებს. მე რამოდენიმეჯერ ვიყავი ამ ქალაქებში და ვნახე თუ როგორ მამაცურად იტანენ ისინი ამ გაჭირვებას.

ჩვენმა ბელადმა რამოდენიმეჯერ მისცა წინადადება, ზღვის სანაპირო ქალაქის მცხოვრებთ, მათი ცოლშვილის ევაკუაციის შესახებ. მცხოვრებლებმა ამაყად უარჰყვეს ეს წინადადება. მე ვფიქრობ ასეთი ქალაქი ადვილად აიტანს მოწინაამდეგის ყოველგვარს თავდასხმას.

მიუნხენი—დაასრულა დოქტორ გებელსმა,—ტყუილად არ ატარებს სახელოვანს სახელწოდებას მოძრაობის ქალაქისას. ამ ქალაქში დაიბადა ნაციონალურ-სოციალისტური მოძრაობა. ამ ქალაქიდან კრიტიკულ მომენტში ისმის ძახილი,რომლითაც ჩვენ მივესალმებით ადოლფ ჰიტლერს: ბელადო ბრძანე, ჩვენ შენ მოგყვებით“.

გერმანიის არმიის მამაცი ფეხოსნები ტანკთან ერთად სტალინგრადის გულში

განგაში მოკავშირეთა ბანაკში

ლონდონის „დეილი ჰეროლდი“ არჩევს საკითხს მოკავშირე დემოკრატთა მდგომარეობას სურსათის ფრონტზე. „ინგლისის მიმართ,—სწერს გაზეთი,— ჩვეულებრივად ამბობენ, რომ მისი მოსახლეობა უკეთ იკვებება, ვიდრე ევროპის სხვა ერები. მაგრამ წელს ინგლისის სიმშვიდეს ემუქრება ორი საშიშროება: გერმანიის წყალქვეშა ნავების მუშაობა და საბჭოთა კავშირში პურის ნაკლებობა.

საბჭოთა კავშირმა დიდი დანაკლისი განიცადა სურსათის ფრონტზე, მან დაჰკარგა ყველაზე ნაყოფიერი ოლქები, მისი მესაქონლეობა დაზიანდა. საჭიროა ანგარიში გაეწიოს საბჭოთა კავშირში დიდი რაოდენობის სანოვაგის გაგზავნას, ეს კი ნიშნავს ინგლისის სურსათის დიდს შემცირებას. ამრიგად ინგლისი დარჩება არა მარტო თავისი საკუთარი სურსათის ანაბრად,არამედ მას მოუხდება, თავის მარაგიდან გაიღოს და მკაცრად განსაზღვროს საკუთარი მოთხოვნილება“.

„ტაიმსი“ განგაშს სტეხს საბჭოთა კავშირის სასურსათო მდგომარეობის გამო. „მოსკოვი,—სწერს გაზეთი,—ერთ დროს ყველაზე უფრო უზრუნველყოფილი იყო სხვა ქალაქებთან შედარებით, ამჟამად იგი ყველაზე მეტს გაჭირვებას განიცდის პურისა და სათბობი მასალის ნაკლებობის მხრივ. ნაყოფიერი ოლქების დაკარგვამ საბჭოთა კავშირისათვის თითქმის მთლად შესწყვითა მომარაგება ზოგიერთ საქონლისა“.

ამერიკას საფიქრებელში აგდებს ნედლეულის საკითხი. ამერიკის სამხედრო მრეწველობის ხელმძღვანელი იტყობინება, რომ ძველი ხიდები და რკინის გზის ლიანდაგები აიღება, რათა ნაწილ-[illegible] ლითონზე. იგი მოუწოდებს ამერიკის [illegible] ძველი ლითონის შეკრების სასარგებლოდ“.

ინგლის-ამერიკის დანაკარგი ზღვაზე

გერმანიის შეიარაღებული ძალების მთავარი სარდლობა იუწყება, რომ ინგლის-ამერიკის საზღვაო ფლოტმა ომის დაწყების დღიდან დაჰკარგა 4,6 მილიონი ბრ. ტონა წყალწყვის გემები. გამოანგარიშებულია, რომ განადგურებული გემთა წყალწყვა უდრის ამერიკის ომის წინა პერიოდის საზღვაო ფლოტის ორმაგს საერთო წყალწყვას.

საზამთრო დახმარება

1941—42 წელს საგენერალ-გუბერნატოროში სამხედრო საზამთრო დახმარებისათვის შეკრებილია 15 753 903 ზლოტი. საგენერალ - გუბერნატოროში მცხოვრებ თვითეულ გერმანელისაგან 90 ზლოტი. მიმდინარე წლის დახმარებამ გადააჭარბა 1940—41 წლისას 316 პროცენტით.

მტერზე გამარჯვების შემდეგ წყალქვეშა ნავი ბრუნდება მშობლიურ ბაზაში

ახალი „საზარბაზნე ხორცი“

ინგლისის პრესა, საზოგადოებრივი აზრი ამ უკანასკნელ ხანებში ბევრს გაჰყვირის პოლონეთის ახალი არმიის შექმნაზე. ამით ინგლისელ პლუტოკრატებს სურთ შექმნან სენსაცია. ამ არმიის შექმნა ახალს არ წარმოადგენს. საბჭოთა კავშირის ომში ჩაბმისათანავე პოლონეთის ემიგრაციული მთავრობის თავმჯდომარე გენერალი სიკორსკი დაუყონებლივ გაემგზავრა მოსკოვში და სტალინთან მოაწყო შეთანხმება, რომლის საფუძველზედაც საბჭოთა კავშირის მიერ ტყვედ წაყვანილი პოლონელი ჯარისკაცები იქნებოდნენ განთავისუფლებულნი, თუ ისინი გამოსთქვამდნენ სურვილს ნებაყოფლობით შესულიყვნენ ახლად შექმნილს პოლონურ არმიაში.

ქაირიდან მიღებული ცნობების მიხედვით ამჟამად პოლონეთის არმია შესდგება 43 ათასი ჯარისკაცისაგან. ორი თვის განმავლობაში ყოველდღიურად თურქესტანიდან კასპიის ზღვით ენზელში იგზავნებოდა 600 პოლონელი ჯარისკაცი. ენზელიდან ისინი ბრიტანეთის სამხედრო ავტობუსებით გადაჰყავდათ ხადამანით და კერმან შახშით პალესტინაში. ისინი იქ მოთავსებული იყვნენ ბრიტანეთის სამხედრო ბანაკებში, მიიღეს ბრიტანული სამხედრო ტანსაცმელი და გადიოდნენ დამატებითს სამხედრო მომზადებას.

ამჟამად პოლონეთის არმიის მეთაურმა გენერალმა ანდერსმა აცნობა გენერალ სიკორსკის, რომ პოლონეთის არმია მომზადებულია მხურვალე წყურვილით შური იძიოს გერმანელებზე. სიკორსკიმ ანდერსს აცნობა, რომ ძლიერ მოხარულია ამ ცნობით.

ქაირის გაზეთ „პარადეში“ მოთავსებულია პოლონელ ჯარისკაცების ფოტოსურათი, რომლებიც მოვიდნენ ბრიტანეთის ლაგერში და უცდიან საკვების მიღებას. ქვემოდ იყო ასეთი წარწერა: „საბჭოთა კავშირში ყველა გაჭირვების შემდეგ პოლონელებს პალესტინა სამოთხედ ეჩვენებათ“.

თურქეთის პრესა უდიდესს ყურადღებას უთმობს ამ „განსაცვიფრებელ საქმეს“. ისტამბულის გაზეთი „კუმხურიეტი“ მოაგონებს პოლონელებს, რომ სტალინმა გენერალ სიკორსკისთან არა მარტო არ დასდო ზავი, არამედ დროებითი ზავიც კი არ შესთავაზა, მხოლოდ იკმარა შეპირება „ომის შემდეგ დაიცვას პოლონეთის ინტერესები“. გაზეთი სთვლის ამ განცხადებას ორაზროვნად, რადგან სრული რწმენით შეიძლება ითვას,—მოკავშირეებმა კიდეც რომ მოიგონ ომი, სტალინი არ დასთანხმდებოდა პოლონეთის ნაციონალურ დამოუკიდებლობის აღდგენაზე, ხოლო ინგლისის არ ეყოფოდა ძალა წინააღდგომოდა მას. „პოლონეთის ახალი არმიის შექმნა,—განაგრძობს გაზეთი,—ამტკიცებს პოლონეთის დღევანდელი მთავრობის პოლიტიკურ უაზრობას,უსუსურობას“.

თურქეთის გაზეთი პოლონელებისაგან მოელის ბევრს რასმე, პოლიტიკური აზრით. რადგან პოლონეთის სახელმწიფოს მთელი საუკუნო ისტორია აქსავსეა საბედისწერო პოლიტიკური შეცდომებით, რომლებიც მთავრდებიან ისე, როგორც კატასტროფიულად დამთავრდა და განადგურდა პოლკოვნიკ ბეკის ყველასათვის ცნობილი პოლიტიკა.

გერმანიასთან ომის დასაწყისში პოლონეთის საზოგადოებრივი აზრი და მყვირალა გაზეთები გაჰყვიროდნენ და იმედს გამოსთქვამდნენ, რომ პოლონეთის „ყოვლის შემძლე“ არმია ათი დღის განმავლობაში აიღებდა გერმანიის დედა-ქალაქს ბერლინს და აღგვიდა პირისაგან მიწისა მთელს იტალიას. ამასვე ადასტურებდა „კრაკოვსკი კურიერიც“.

პოლკოვნიკ ბეკის პოლიტიკის შედეგადპოლონელებს უხდებათ შეასრულონ და დაკმაყოფილდნენ ინგლისის მოახლის როლით და დაღვარონ თავიანთი სისხლი შორეულს, მათთვის უცნობს პალესტინაში.

ვნახოთ, რა ნაყოფს გამოიღებს „ახალი საზარბაზნე ხორცი“.

ასე აღმობდნენ ახალგაზრდობის სულს

1. წითელარმიელი შურა კრასნოვი

გასული წლის მაისის ერთ საღამოს წითელარმიელთა ჯგუფი, რომელთა შორის შურა კრასნოვიც იყო, სამუშაოდან გვიან დაბრუნდა, რადგანაც დასჯის სახით, გამომუშავების ნორმის შეუსრულებლობის გამო, ზედმეტი საათებში იმუშავეს.

ივახშმეს, როგორც ყოველთვის, ზუსტად ორი კოვზი წყალში შერეული კართოფილით. დაღლილნი და მშიერნი მებრძოლები აჩოჩქოლდნენ. მათ შიოდათ, მაგრამ არ იყო საჭმელი. შურა კრასნოვმა ველარ მოითმინა. მან ხმამაღლა გამოსთქვა საერთო უკმაყოფილება.

შურამ სამართლიანად უსაყვედურა მეთაურთა შემადგენლობას, რომ უკანასკნელნი გამომძღარნი არიან, ატარებენ უქმსა და უზრუნველს ცხოვრებას და არა ადამიანურად ეპყრობიან მებრძოლთ.

შურას ლაპარაკს ყური მოჰკრა პოლიტხელმა. ეს საკმარისი იყო იმისათვის რომ დაეწყოთ დევნა და განსაცდელში ჩაეგდოთ ის ადამიანი, რომელმაც გაბედა და „უხეში“ სიტყვა სთქვა უმფროსთა მისამართით.

ამ დღიდან დადგა შურასათვის მწარე წამების დღეები. ყოველ დღე მას აგზავნიდნენ ყველაზე მძიმე სამუშაოზე; აძლევდნენ ისეთს ნორმებს, რომელიც მის ძალას და ენერგიას აღემატებოდა.

შურა მუდამ ზედმეტს ორ საათს მუშაობდა, მაგრამ დავალებულ საქმეს ვერ აუდიოდა. ხრეშის მტვრევისაგან ხელები სისხლიანი ბუშტებით ეფარებოდა. სამუშაოს დამთავრების შემდეგ შრომით დაძაბული მისი სხეული საშინლად ცახცახებდა, ძილი ერეოდა, მაგრამ ძილის დრო არ იყო. მისთვის სამუშაო მუდამ გამოინახებოდა. იგი ჰგვიდა ბანაკის ეზოს, სამზარეულოში შეშას ეზიდებოდა, აბანოსათვის წყალს ამარაგებდა, ასრულებდა ერთს „რიგ-გარეშეს“ მეორეზედ.

შურა საგრძნობლად სუსტდებოდა. მისი ახალგაზრა ორგანიზმი სკნდებოდა. და. უგრძნობი პოლიტხელი დევნას არა სწყვეტდა. იგი ყოველ დღე ნახულობდა შურასათვის ახალ-ახალი ფორმის სასჯელს.

დიდხანს არ მოუხდა პოლიტხელს ახალგაზრდა მებრძოლის ტანჯვა. მისმა გონებამ ეს ველარ აიტანა...

. ომის დაწყების წინ შურა კრასნოვი დააკავეს სადგურში. მას თვალები გაშმუქებოდა, უაზროდ იხედებოდნენ. იგი ხშირად რაღასაც ლუღლუღებდა, მიდიოდა, საით და რისთვის,—თვითონაც არ იცოდა.

სამედიცინო ექსპერტიზამ შურა შეშლილად სცნო.

ავი, დაუნდობელი პოლიტხელის სურვილით შესწყდა ახალგაზრდა სიცოცხლე. ამასთან, ერთად ასეთი სამწუხარო ცნობის მიღებისას, ბევრი ცრემლი და დიდი მწუხარება გადაიტანეს მშობლებმაც, ცოლმა და შვილებმა.

ასე აღმობდნენ ახალგაზრდობის სულს უგრძნობო და გულქვა საბჭოთა მეთაურები.

საბჭოთა დანაკარგი

გერმანიის სამხედრო საზღვაო ფლოტმა ა. წ. სექტემბერში შავ ზღვაზე გაანადგურა საბჭოთა საზღვაო ფლოტის 24 სატრანსპორტო კატერი 42 ათასი ბრ. ტონის წყალწყვით. ბალტიის ზღვაში 1 წყალქვეშა ნავი და ერთი ნაღმმზიდი გემი.

გერმანიის ავიაციამ შავ ზღვაზე, ვოლგაზე და ლადოგის ტბაში ჩასძირა საბჭოთა 11 სატრანსპორტო გემი და ძლიერ დააზიანა 11 გემი. ამის გარდა განადგურებულია 4 მონიტორი, 2 ნაღმმზიდი და 6 დამცველი გემი.

გერმანიის სამთო ჯარის ალპინისტები კავკასიის მთებში

საბჭოთა ფლოტის ბედი

ნოვოროსისკის დაცემის შემდეგ შავი ზღვის ფლოტის განკარგულებაში დარჩა მხოლოდ აღმოსავლეთის სანაპიროების არამნიშვნელოვანი ნავთსადგურები:ტუაპსე და ბათომი, კიდევ სუხუმი და სოჩი. ისინი უმეტეს ნაწილად ლია ნაკლებად-გამაგრებული ნავთსადგურებია. ერთი ბათომი შეიცავს ნავთსაყუდელს, რომელსაც შეუძლია შეაკეთოს მხოლოდ პატარა გემები.

ომის დაწყებისას შავი ზღვის ფლოტი შესდგებოდა 1 ლინკორის, 3 მძიმე, 3 მსუბუქი კრეისერის, 19 გამანადგურებელის და 40 წყალქვეშა ნავისაგან. ამას გარდა შავი ზღვის ფლოტის განკარგულებაში იმყოფებოდა სწრაფმავალი კატერები და დიდ რაოდენობით ძველი ტიპის მშველელი გემები. ეხლა საბჭოთა ფლოტი იძულებულია გადავიდეს აღმოსაღლეთისაკენ, ერთ ნავთსადგურიდან მეორეში.

გერმანიის არმიის მიღწევამ ვოლგის ნაპირებამდე და სტალინგრადამდე, საბჭოთა ფლოტი კასპიის ზღვაში ჩააყენა გამოუვალ მდგომარეობაში. კასპიის ზღვის ფლოტის შემადგენლობიდან (3 ნაღმმზიდი, 6 კანონერკი და რამდენიმე მშველელი გემი) გერმანიის ჯარის მიერ ჩაძირულია 3 კანონერკი და 2 მონიტორი.

ამრიგად საბჭოთა კავშირის მთელი ფლოტი, როგორც შავ ზღვაზე ისე აზოვისა და კასპიის ზღვაზე დარჩნენ თავშესაფარის გარეშე, გერმანიის არმიის ძლიერი შეტევის შედეგად.

6 მატარებელი

გერმანიის საჰაერო ძალების ნაწილებმა მოახდინეს რამდენიმე იერიში საბჭოთა ფრონტის უახლოეს ზურგში. ძლიერი ცეცხლის ალში მოექცა მტრის რკინის გზის ხაზი, რის შედეგადაც განადგურებული იქნა 6 საბარგო მატარებელი ტანკებითა და სამხედრო საჭურველით დატვირთული. ამ საჰაერო ბრძოლაში მონაწილეობა მიიღეს დამოუკიდებელ სახელმწიფოს, ხორვატიის მფრინავებმა.

ახალი გერმანიის სოფლის მეურნეობა

ნაციონალურ - სოციალისტურ გერმანიაში სოფლის მეურნეობას უდიდესი ყურადღება ექცევა. გლეხობა წარმოადგენს ერის საუკეთესო ნაწილს, ატარებს რა ჯანსაღ ნაციონალურს რწმენას, არის სახელმწიფოს სიძლიერის ბურჯი. გერმანია ქვეყანა 80 მილიონი მშრომელი მოსახლეობით, მიუხედავად იმისა, რომ სათესი ფართობი, მოსავლიანი მიწები არა საკმარისი აქვს. მას ძალა შესწევს საკუთარი საშუალებით თითქმის მთლიანად გამოკვებოს მოსახლეობა. მოსახლეობის ერთი მეხუთედი მუშაობს სოფლის მეურნეობაში.

მიწების სიმცირისა და ნაკლებ ბარაქიანობის მიუხედავად ახალს გერმანიაში წლითი-წლობით მატულობს მოსავლიანობა, იზრდება პირუტყვის სულადობა,განსაკუთრებით მეღორეობის დარგში. სოფლის მეურნეობის მთავარს მწარმოებელს წარმოადგენენ სადლეხო მამულები თვითეული 100 ჰექტარზე მცირე ფართობით და მამულები უფრო დიდი რაოდენობის მიწით. გერმანიაში ითვლება მრავალრიცხოვანი გლეხობის ამხანაგობანი, რომლებიც 4 მილიონ ნახევარ წევრს ითვლიან და ამუშავებენ მიწასუმაღლესი ტექნიკით.

მაგრამ ყოველთვის ასე როდი იყო გერმანია. პირველ მსოფლიო ომამდე და განსაკუთრებით მის შემდეგ გერმანიას საზღვარგარეთიდან შემოჰქონდა საკვები პროდუქტების 50 პროცენტი. ეს იყო ის დრო, როდესაც გერმანიის სოფელი განადგურების წინ იყო, გლეხი ჰყიდდა და აგირავებდა მამულს ვალების დასაფარავად, რომლებიც უსაზღვროდ იზრდებოდნენ. მაშინდელი „დემოკრატიული“ მთავრობა არ ზრუნავდა გლეხზე. მის ინტერესს შეადგენდა დაბალ ფასებში შემოეტანა პური სხვა ქვეყნებიდან, ეს გარემოება კიდევ უფრო ალატაკებდა და აჩანაგებდა გლეხკაცობას.

გერმანიის სოფლის მეურნეობის ჭეშმარიტი აყვავება დაიწყო მას შემდეგ რაც ხელისუფლება თავის მტკიცე ხელში აიღო ადოლფ ჰიტლერმა.1933 წლის სექტემბრიდან დაიწყო სოფლის მეურნეობის არსებითი გარდაქმნა. ნაციონალ-სოციალისტურმა პარტიამ დასახა მთელი რიგი სახელმწიფო ღონისძიებანი, რომელმაც ნამდვილად უზრუნველყვეს გერმანიის სოფლის მეურნეობის აღორძინება.დაცული იქნა და განმტკიცდა გლეხური მეურნეობა, როგორც სახელმწიფოს ბაზა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოებისა, გლეხი აღიარებული იქნა სამემკვიდრეო მამულის სრულუფლებიან მფლობელად აიკრძალა მიწის, მამულის არამც თუ გაყიდვაა, არამედ დაგირავებაც, ხელისუფლებამ დააწესა მტკიცე ფასი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტებზე, გაფართოვდა სასუქის გამოყენება, დაინერგა რთული მანქანები, გაიზარდა საკრედიტო თანხები.

გერმანიაში მოსახლეობის 21 პროცენტი მისდევს სოფლის მეურნეობას. მიწის საერთო ფართობი 46,9 მილიონი ჰექტარია. აქედან სახნავ - სათესია 19,2 მილიონი ჰექტარი. მეურნეობას თანახმად სახელმწიფო კანონმდებლობისა შეიძლება ფლობდეს მხოლოდ წმინდა სისხლის გერმანელი, პატიოსანი ადამიანი, რომელსაც შესწევს უნარი უხელმძღვანელოს მეურნეობას. მემკვიდრეობით მამული განუყოფლად გადადის მემკვიდრეაზე.

გლეხის ძირითადი ამოცანაა ადიდგინოს მიწის ნაყოფიერება მისი რაციონალური დამუშავებით — სახელმწიფო მას ამ საქმეში ყოველმხრივ ეხმარება.

თუ გერმანიის სოფლის მეურნეობას შევადარებთ სსრ კავშირს, ვნახავთ უდიდეს განსხვავებას. სსრ კავშირში მოსახლეობის 67-70 პროცენტი მისდევს სოფლის მეურნეობას, მას აქვს 150 მილიონამდე მაღალნაყოფიერი მიწა, საბჭოთა კავშირს ბუნებრივი პირობები აძლევენ საშუალებას ჰქონდეს ყველაზე ძლიერი სოფლის მეურნეობა. გერმანიაში თვითეული ჰექტარი იძლევა 21.4 ცენტნერ ხორბლეულს, 183 ცენტნერ კარტოფილს, 227 ცენტნერ შაქრის ჭარხალს. ს ს რ კავშირში — 11.2 ცენტნერ ხორბალს, 81 ცენტნერ კარტოფილს, 161 ცენტნერ შაქრის ჭარხალს. დიდი განსხვავებაა მეცხოველეობის დარგშიც. თვითეული ძროხის წლიური საშუალო წველადობა სსრ კავშირში უდრის 1000-1100 ლიტრ რძეს, გერმანიაში კი—2900 - 3600 ლიტრს. ასეთი კოლოსალური განსხვავებაა სოფლის მეურნეობის ყველა დარგში.

საკოლმეურნეო ფორმა სოფლის მეურნეობისა, მისი ბიუროკრატიული მმართველი აპარატით წარმოადგენს გლეხობის დამონების იარაღს, ის სავსებით სპობს გლეხის უფლებას როგორც მეურნისას, პროდუქტების მწარმოებლისას. კოლმეურნეობის გამგეობა —ეს პარაზიტული აპარატი სისხლს სწოვს მშრომელ გლეხობას. ყველაზე მტანჯველი საბჭოთა გლეხობისათვის ეს არის სავალდებულო სახელმწიფო დამზადება: პურის, ხორცის, რძის, მატყლის, ბამბის, კვერცხის, თამბაქოსა და სხვ.. არა განსაზღვრული რაოდენობით, არამედ იმისდა მიხედვით რამდენ ჰექტარს ფლობს კოლმეურნეობა.

ხელისუფლების მიერ ექსპლოატაცია აიძულებს გლეხობას იმუშაოს უგულოდ, გაანადგუროს პირუტყვი, დალუპოს ნათესი, დაამსხვრიოს მანქანები, გადასწვას საზოგადო ბეღლები და სხვ.. გააფრებული გლეხები ჰკლავენ კოლმეურნეობათა ხელმძღვანელებს—ყველაფერი ეს ჩვეულებრივი მოვლენაა საკოლმეურნეო ცხოვრებისათვის.

გერმანელი გლეხი სახელმწიფოსათვის ჩაბარებულ თვითეულ ტონა ხორბალზე მიიღებს იმდენს, რომ მას შეუძლია შეიძინოს 2-3 წყვილი კოსტიუმი, 10 წყვილი ფეხსაცმელი, მაშინ როცა კოლმეურნე გლეხს შეუძლია იყიდოს 1/3 კოსტიუმი, ან ცალი ფეხსაცმელი.

დასკვნა ერთია: საბჭოთა გლეხი განთავისუფლდება მხოლოდ მაშინ, როცა მოისპობა ჯოჯოხეთური საკოლმეურნეო წყობილება, როცა იგი მოიპოვებს მეურნის ნამდვილს უფლებას, ნამდვილი ბატონ-პატრონი გახდება მიწის.

გერმანიის სოფლის მეურნეობა მძლავრ აღმავლობას განიცდის. ბედნიერი გერმანელი გლეხი სახელმწიფოს ეს სიამაყე და ბურჯი მუშაობს იმის ღრმა შეგნებით, რომ ჰქმნის დოვლათს მთელი ერისათვის, ხალხისათვის, საკუთარი უხვი, დოვლათიანი ცხოვრებისათვის.

ლეგ. ა. ნ.

მოკლე ცნობები

*საფრანგეთის ჯარები განაგრძობენ ძლიერს წინააღმდეგობას მადაგასკარზე.

*იტალიის მოსახლეობა ა. წ. 15 სექტემბერს უდრიდა 45 575 000 კაცს.

* რუზველტმა მიმართა ამერიკის მოსახლეობას მოწოდებით,—მაგრად შემოიჭირონ ქამარი, რადგან დადგება მძიმე დრო.

* სახალხო აღწერის უკანასკნელი ცნობით ინდოეთში მოსახლეობის რაოდენობა უდრის 388 მილიონს კაცს. 1931 წლის აღწერიდან მოსახლეობის რიცხვი გაიზარდა 50 მილიონით.

* იერუსალიმში ელიან ამერიკის ჯარების დიდ ნაწილების მოსვლას.

* ბრაზილიაში გამოცხადებულია სამხედრო სესხის სავალდებულო შესყიდვა..

* ამერიკის შეერთებულ შტატებში შეჩერებულია ოქროს მოპოება, რათა გაანთავისუფლონ სამუშაო ძალა სამხედრო მრეწველობის ქარხნებში მუშაობისათვის.

* 15 ოქტომბრიდან ირანის რკინის გზაზე ნიხრი გაორკეცებულია.

* საბჭოთა საიმფორმაციო ბიურო იუწყება გენერალ- პოლკოვნიკ ვასილევსკის და მთავარ პოლიტიკურ სამმართველოს უფროს შჩერბაკოვის(?) დანიშვნის შესახებ სამხედრო სახალხო კომისრის მოადგილეებად.

* ვენაში გაიხსნა ევროპის საფოსტო კონგრესი.

* იაპონიის საიმპერატორო ბინის ცნობით ამერიკის ფლოტის დანაკარგი 1941 წლის 8 დეკემბრიდან დღემდე შემდეგია: ჩაძირულია 6 სახაზო გემი, 7 ავიომზიდი— 14 კრეისერი და 8 გამანადგურებელი. მძიმედაა დაზიანებული 5 სახაზო გემი, 2 თვითმფრინავთა სადგომი გემი, 10 კრეისერი და 6 გამანადგურებელი. განადგურებულ წყალქვეშა ნავების რიცხვი აღწევს 102.

*რუმინეთში დანიშნულნი არიან ახალი მინისტრები: ფინანსთა — ალექსანდრე ნეგაუ — მიწათმოქმედების — აურელიან პანა.

* როგორც „ტაიმსი" იტყობინება, ქაირში დიდი სიძვირეა. ფასებმა მიაღწიეს ფანტასტიურს დონეს. მშვიდობიანობის პერიოდთან შედარებით ფასები გაიზარდნენ 240 პროცენტით. განსაკუთრებით ძვირს ფასობენ საკვები პროდუქტები.

სოფლის მეურნე კარლ შლოტეს კარმიდამო

სოფელი ნიკოლაუსბერგი

უსაზღვროდ უყვარს გლეხს მიწა, რომელიც მიუღია მას მემკვიდრეობით თავის წინაპართაგან. რაც უფრო მეტს შრომას მოითხოვს მიწა გლეხისაგან, იგი მით უფრო განუყრელად უკავშირდება მას; მიწაა გლეხის მომავალი, ნუგეში, სიხარული.

მოზრდილი სოფელია ნიკოლაუსბერგი. მისი მეთაურია გამოჯე გლეხი მეურნე კარლ შლოტე. სოფელი გაშენებულია კირქვის გორაკზე, რომელსაც 300 მეტრი სიმაღლე აქვს. ბარაქიანი მიწა შეიძლება ითქვას, რომ ნიკოლაუსბერგელთ სრულიად არა აქვთ. ვინც მიწის ბუნებას იცნობს, მისთვის ნათელია, რომ შეუძლებელია კირქვიანი ნიადაგის გადაქცევა ნოყიერად. ამას ისიც ერთვის, რომ სოფელი ფერდობზეა და აძნელებს მუშაობას,იგი ძლიერ მალე იგვალვის, არ იჭერს ატმოსფერულ ნალექს, იფიტება.

ნიკოლაუსბერგელებს ბედმა არგუნა საარსებო პური მოიყვანონ ამ ნიადაგიდან და ისინი მამაცად ებრძვიან მიწას, ფართოდ იყენებენ აგროტექნიკას, ჰქმნიან ყველა პირობას ასწიონ მოსავლიანობა. ახლა როცა გერმანია ომშია ჩაბმული, გლეხის ამოცანაა თვითეული კვადრატული მეტრი მიწის ნაჭერი იძლეოდეს ბარაქის მაქსიმუმს. გლეხები ასრულებენ ამას. გლეხის ცხოვრება არა მარტო განუწყვეტელი შრომაა, არამედ ბრძოლა რაც შეიძლება უხვი და სასიხარულო იყოს ცხოვრება.

კარლ შლოტეს მეურნეობას შეადგენს 70 დღიური სახნავი მიწა. ჰყავს ძროხები, აქვს საუკეთესო ხარისხის რთული სასოფლო - სამეურნეო მანქანები, ოჯახი მორთული აქვს კარგი ავეჯეულით. კარლი 49 წლის კაცია. მიუხედავად იმისა, რომ მან 1915 წელს ომში სერიოზული ჭრილობა მიიღო, იგი მხნედ მუშაობს. იგი თავისი სოფლის მეურნეთა ამხანაგობის კარგი ხელმძღვანელია. შლოტეს ორი ვაჟი ფრონტზეა. ცოლის, ქალიშვილისა და მოხუცი დედის გარდა მას მხოლოდ ერთი დამხმარე არა ჰყავს. კარლი არა მარტო უძღვება თავის მამულს, არამედ ეხმარება მეზობლებსაც ტრაქტორით, სასოფლო - სამეურნეო მანქანებით.

ნიკოლაუსბერგში გლეხი კვირაში საშუალოდ მუშაობს 80,5 საათს, მოსავლის აღებისას 100 საათს.

ბედნიერად ცხოვრობენ აქაური გლეხები. გაიარეთ სოფელში, თქვენ ნახავთ საუკეთესო სახლებს, ლამაზს ბაღჩებს, თვითეულ ოჯახში არის რადიო ელექტრონის სინათლე, პირუტყვის სადგომები სუფთად მოწყობილნი არიან. სოფელს აქვს კარგი შარა გზა... ასეთია ცხოვრება ნიკოლაუსბერგში.

ლეგ. ა. ნ.

გასართობი

სიტყვათა შეჯვარება

№ 4

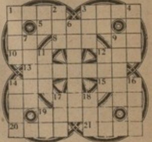

ჰორიზონტალური.

1. ფანტასტიური ამბავი, 3. შინაური ცხოველი, 5. მეცხოველეობის მეურნეობის სახე, 8. ქალაქი საფრანგეთში, 10. იმერული შეძახილი, 12. მაღლობი, 13. რუსეთის ყოფილი ტერიტორია დასავლეთ ნახევარს სფეროში, 14. ანათებს, 15. ახეული, 17. ვაჟის სახელი, 19. ავდარი, 20.სამგზავრო საშუალება, 21. სახურავისათვის იხმარება.

ვერტიკალური.

რუსეთის გამოჩენილი ენათმეცნიერის გვარი, 2. შეხედულება ადამიანის მიმართ,უკანასკნელი ასოს გამოკლებით, 3. აქვს ყოველ სულდგმულს, 4. დაიბადა, 6. ძველი იტალიელი, 7. სატევარი, 9. რიცხვი, 11. ბუჩქი, 12. მუშაობა ყანაში, 14. ცნობილი იტალიელი პოეტის გვარი,წინა ასოსგამოკლებით, 16. შინაური ფრინველი, 17. ხეტყის გადაზიდვის საშუალება მდინარეზე, 18. რა ხდება დღეს მსოფლიოში?

სიტყვათა შეჯვარების № 2. ახსნა

ჰორიზონტალური

1. რუსთველოლოგია, 8. რომანი, 9. რომი, 11. ილია, 14. ციცია, 18.ვაი, 10. ბრინჯი, 21. ნივთი, 23. რითმი, 24. ავად, 26. აბატ, 28. ნაცარი, 29. ათი, 30. გრიშაშვილი.

ვერტიკალური.

2. ურემი, 3. თმები, 4. ენით, 5.ლელო, 6. გრამატიკა, 7. ამინ, 10. იუმორისტი, 12. იცინიან, 13. ჩხიკვი, 15. ცივი, 16. აბი, 17. უჯრა, 20. ამბა, 24. ანიშ (შინა), 25. დათვ(ი), 27. ბრი(ტანეთი).

იუმორი

კრემლის ბარაქა და საამური ცხოვრებით „გაბედნიერებული" გლეხი.

მიხა: ილარიონ, გეთაყვა, სით გადაბარგებულხარ? ამ პაპანაქებაში ეს ფარაჯა რად გინდა? ამოდენა ბარგს სად მიათრევ?

ილარიონ: გავიგე, უნივერმაღში მიტკალი მოსულა,მივდივარ „ოჩერედის" დასაჭერად.

მფრინავი ნავები

იაპონიის წინაშე დგას ამოცანა მიაღწიოს სწრაფ კავშირს ყოფილ ჰოლანდიურ ინდოეთსა და თვით იაპონიის შორის . გემთა მიმოსვლის სისწრაფე არა დამაკმაყოფილებელია. ამის გამო იმპერატორის, სატრანსპორტო მიმოსვლის სამმართველომ შეიმუშავა გრანდიოზული გეგმა.

იაპონიიდან სამხრეთისაკენ გათვალისწინებულია ყოველდღიურად გაიგზავნოს არა ნაკლებ 10 სამგზავრო თვითმფრინავისა. ახლად კონსტრუქტირებული თვითმფრინავები ტოკიოდან ბატავიამდე გზას დაჰფარავენ 24 საათის განმავლობაში და დაფრინდებიან მხოლოდ მანილში. ამ საზღვაო თვითმფრინავებმა უნდა გადაიყვანონ 30 მგზავრი. იაპონელები შემდეგისათვის ითვალისწინებენააგონ მფრინავი ნავები, 100 მგზავრისათვის თავიანთი მოწყობილობანით და საწოლებით, რომელთა სიდიდე და ტვირთ ამწეობა აჭარბებს 37 ტონიან ამერიკულ სამხედრო ნავებს.

ახალი მსოფლიო რეკორდი

ქ. ლემბერგში (ლვოვი) სპორტიული შეჯიბრების დროს, რომელიც ჩატარდა „საზამთრო დახმარების" სასარგებლოდ, გერმანელმა კარლ ლამპერტმა მიაღწია ბრწყინვალე შედეგს. მან ბირთვი ჰტყორცნა 53,48 მეტრზე და დაამყარა ახალი მსოფლიო რეკორდი. ახალი რეკორდი 38 სანტიმეტრით მეტია წინაზე, რომელიც დამყარებული იქნა გერმანელ შნამლერის მიერ 1935 წელს.

წარსულში ამერიკელ ხარისმა და იტალიელ ალფრედო კონზილინმა მიაღწიეს სარეკორდო მაჩვენებლებს. ხარისმა 1941 წელს ბირთვი ჰტყორცნა 53,26 მეტრზე და ერთი წლის წინ კონზოლინიმ 53,34 მეტრზე

პასუხისმგებელი რედაქტორი:
ლეგ. ნ. მადაურიძე.
წერილები უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი მისამართით:
Georgische Zeitung, Berlin W 35, Am Karlsbad 28
სტამბა: Deutscher Verlag, Berlin.